

28: Наступного літа
в той самий час

Елін Гільдербранд
28: Наступного літа
в той самий час

З англійської переклала Ганна Яновська

Львів
Видавництво Старого Лева
2023

Copyright © 2020 by Elin Hilderbrand

Елін Гільдербранд

Г 47 28: Наступного літа в той самий час [Текст] : роман / Елін Гільдербранд; переклад з англ. Ганни Яновської. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2023. — 552 с.

ISBN 978-966-448-163-9

Найкраща книга королеви літніх романів Елін Гільдербранд.

Він і вона — добрі, трохи дивні та кумедні люди. Вони випадково зустрілися у пляжному котеджі Меллорі, на парубоцькій вечірці її брата. Зблизились і розповіли одне одному про все: проблеми, мрії, очікування. І зрозуміли, що їм легко й добре разом. Меллорі та Джейк домовляються щороку зустрічатися в той же час і в тому ж місці — як у старому фільмі. Ці теплі, але дивні зустрічі тривають багато років. Чому всі ці роки вони відмовлялися від чогось більшого? Чи жалкують про це герої, чи кажуть правду одне одному в ті короткі миті зустрічей і як живуть окремо решту року?

Одинадцять тижнів поспіль роман тримався в рейтингу бестселерів *New York Times*, входив до топ-20 книг, що найбільше продаються на *Amazon*.

УДК 821.111(73)-31

© Елін Гільдербранд, текст, 2020

© Ганна Яновська, переклад, 2023

© Олена Стельмах, обкладинка, 2023

© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2023

ISBN 978-966-448-163-9 (укр.)

ISBN 978-0-316-42004-4 (англ.)

Усі права застережено

Присвячую пам'яті Доротеї Бентон-Франк
(1951-2019)

Люблю тебе, Дотті. І скучаю за тобою.

Пролог

П'ятдесят плюс

Літо № 28: 2020 рік

Про що ми розмовляємо 2020 року? Кобі Браянт, Covid-19, соціальна дистанція, зум, тікток, чирлідерська група коледжу Наварро, а ще... вибори президента. Країна розділилась. У кожної сторони – своя позиція. І це всюди: в новинах, нічних телешоу, газетах, в інтернеті, інтернеті, інтернеті, в розмовах за коктейлем на вечірці, в студентських містечках, в аеропорту, в черзі у «Старбаксі», попід баром у Марґаритвіллі, в тренажерці (якийсь дядько о шостій ранку налаштовує телевізор навпроти четвертої бігової доріжки на Fox News, а жіночка, що приходить о сьомій, негайно перемикає на MSNBC). Через ці розбіжності діти припиняють розмовляти з батьками, пари розходяться, сусіди оголошують одне одному війну, споживачі когось бойкотують, працівники звільняються.

Хтось щасливий жити в такий незвичайний час: вони вмикають звук на повну гучність, узалежнюються від гострих відчуттів. Іншим це набридло: вони зовсім вимикають звук і стараються ні в що не вдивлятися. Якщо ще одна людина запитає, чи її зареєстровано на голосування...

А виходить, що в цьому році є така історія, якої ще ніхто не чув. Почалася вона влітку, а зараз, у 2020 році, коли відтоді минає вже двадцять восьме літо, добігає кінця на острові за тридцять миль від берега.

Кінець. За цих обставин, здається, починати варто з нього.

Меллорі Блессінг каже своєму синові Лінку:

— У третій шухляді столу лежить конверт. Зліва. Отакій, що заклеюється.

«Та вони всі заклеюються», — думає Лінк. Будиночок його матері примостився на смужці землі між океаном і озером — це загалом добре. А з недоброго тут... вологість. У цьому домі двері вічно розбухають і не зачиняються як слід, рушники не сохнуть, а якщо відкрити пачку чипсів, то треба з'їдати їх за один раз, бо через годину вже відвільгнуть. Лінк бореться з шухлядою. Щоб її висунути, треба спочатку трохи підняти, а потім посовати вліво-вправо.

У шухляді бачить конверт, один. На ньому зверху написано:

«Зателефонуй, будь ласка».

Лінк розгубився — такого він не очікував. Гадав, там лежатиме материн заповіт, або сентиментальний лист,

повний мудрих порад старшої людини, або розпорядження щодо поминок.

Лінк відкриває конверт. У ньому — папірець. Імені там не написано, тільки номер.

«І що мені з цим робити?» — питає себе він.

«Зателефонуй, будь ласка».

«Ну гаразд», — думає Лінк. А хто там? І що казати?

Він би запитав у мами, але вона лежить із заплющеними очима. Знову заснула.

Лінк виходить із задніх дверей будиночка на піщану стежку біля озера Міакомет. На Нантакеті червень — сонце, температура двадцять градусів: ввечері і рано-вранці ще холодно, а в очеретах цвітуть півники, і на рівному синьому дзеркалі озера плаває пара лебедів.

«Лебеді утворюють пару на все життя», — думає Лінк. Це завжди надавало їм моральної вищості над іншими птахами, хоча десь він читав, що і лебеді, бува, зраджують. Він сподівається, що це інтернет-вигадка.

Як і більшість дітей, що народилися й вирости на цьому острові, його можна звинуватити в тому, що він сприймає цей краєвид як належне. Лінк свою матір теж сприймав як належне, і ось тепер вона помирає у віці п'ятдесяти п'яти років. Меланома дала метастази в мозок, спричинила сліпоту на одне око. Від завтрашнього ранку її доглядатимуть у госпісі.

Лінк розплакався, коли доктор Саймон сказав йому про це, а потім знову, коли зателефонував у госпіс Нантакета.

Медсестра Сабіна розмовляла заспокійливим тоном. Заохочувала Лінка перебувати біля матері весь час, коли

вона «відходитиме». Так вона відповіла на зізнання Лінка, що він не знає, як жити без мами.

— Мені ж лише дев'ятнадцять.

— Хвилюватись будете вже потім, потім, — мовила Сабіна. — Зараз вам треба бути поруч із мамою. Хай вона відчує, як ви її любите. Це вона візьме з собою, відходячи.

Лінк набирає на телефоні номер із папірця. Код незнайомий — аж ніяк не 206 (Сіетл, де живуть його родичі). Кому дзвонить, він навіть уявити не може. Бабуся й дідусь Лінка вже померли, а дядько Купер мешкає у Вашингтоні. Куп розходиться зі своєю дружиною Емі, це п'яте дядькове розлучення. Минулого тижня, коли в Меллорі ще бували моменти ясного мислення й гумору, вона сказала:

— Куп жениться й розлучається так, як більшість людей їдять трисквіти¹.

Купу пропонувалося приїхати, коли Лінк уже сам не вивозитиме. Такий момент може настати скоро, не виключено, що навіть і завтра.

У мами є ще друзі поза островом? Із Ліланд вона припинила спілкуватися, коли Лінк був у старших класах. «Вона для мене померла».

Може, то новий телефон Ліланд. Це було б логічно — помиритися перед кінцем.

Але відповідає чоловік:

— Джейк Макклауд.

Лінк якусь секунду думає над цим. Джейк Макклауд? І роз'єднується.

¹ *Trisquits* — стара й популярна американська марка солоного цільнозернового печива. (Тут і далі прим. перекл.)